

הזהב

פרק רביעי

בבא מציעא

נה

עין משפט
נר מצוה

באמצע הקדש יתא - נהי דבסוף הקדש לא משכחת לה משום דלא למזבח חזיא אלא לשקעה בזבין מיניה בהקדש שני משכחת לה שמחפסיה תחת אחר וחוזר ושדה אותה: לפי שאינה בסוף הקדש - ומשום הכי אימעיט אמצע הקדש מינה כדמפרש ואזיל:

(ה) (סוף הקדש אמצע הקדש) מדמינן תורה אור

לסוף הקדש: **מה סוף הקדש** - פסקא לן מינה דממעט מחומש: אף אמצע הקדש כו' - וכוף הקדש ודאי בלא מיטוטא דקרא נמי לא שייך ביה חומש דהא לא פריק ליה מייה אהני מיטוטא דקרא למימיניה ליה אמצע הקדש דבלאו מיטוטא לא מליה למימנא אמצע הקדש מסוף הקדש דהתם משום דלא שייכא ביה חומש הוא: **בדאמרי רבא כו'** - כלומר בדיחא אימעיט אמצע הקדש מינה כדאמר רבא בסדר יומא (ד' לר) : **הטובה** - דכתיב גבי סדר המערכה **ויגבר עליה** הכהן עמים בבקר בבקר וערך עליה הטובה ה' יתירה דרש שיהא היא ראשונה של יתא **הקדש קדש** - לפיכך של שחר: **פקדו קדש** - אפי' שלא שם דמים קלובין דקיימא לן (ג) הקדש שזה מנה שחיללו על שזה פרוטה ממולל ושכי ליתיה טעמיה מיניה ומייה יד הקדש על העלוונה שם דמים הללו יתירים על דמי ההקדש קנה הקדש ואלו הקדש יתר עליהם ישלים על כרחו: **טעמיה וו בהמש סלעים כו'** הקדש פדוי - אפי' שאינו שזה ולא יתמא הואיל וסם לה דמים ואינה שזה כמה שאמר אין דברים כלום אלא הקדש פדוי והוא ישלים: **על פקדו עני** - אם חזר ופקד את זה:

פסחים נה: יומא לר: ד"ק קרא: מחמת מתי: תמיד כה: (כתובות קו): נחמה קי: * (פסחים פג): אפי' שלא שם דמים קלובין דקיימא לן (ג) הקדש שזה מנה שחיללו על שזה פרוטה ממולל ושכי ליתיה טעמיה מיניה ומייה יד הקדש על העלוונה שם דמים הללו יתירים על דמי ההקדש קנה הקדש ואלו הקדש יתר עליהם ישלים על כרחו: טעמיה וו בהמש סלעים כו' הקדש פדוי - אפי' שאינו שזה ולא יתמא הואיל וסם לה דמים ואינה שזה כמה שאמר אין דברים כלום אלא הקדש פדוי והוא ישלים: על פקדו עני - אם חזר ופקד את זה:

מתני' האונאה ארבעה כסף והמענה שתי כסף וההודאה ששה פרוטה: * המש פרוטות הן: יהודאה שזה פרוטה, והאשה מתקדשת בשוה פרוטה, ויהנהגה בשוה פרוטה מן ההקדש מעל, והמוצא שוה פרוטה חייב להכריז * והגזול את חברו שוה פרוטה ונשבע לו ויליכנו אחריו אפילו למדי: **גמ'** תנינא חדא זימנא * האונאה ארבעה כסף ומעשרים וארבעה כסף לסלע שהות למקח: **המענה שתי כסף** וההודאה שוה פרוטה: **אצטריכא ליה** הא' נמי תנינא * **שבעתה הדיינין: המענה שתי כסף וההודאה שוה פרוטה** * סיפא אצטריכא ליה דקתני המש פרוטות הן: המש פרוטות הן וכו': **איתא** נמי **האונאה פרוטה** * אמר רב כהנא זאת אומרת * אין אונאה לפרוטות ול' אמר **יש אונאה לפרוטות** וכן תני (ל) **בתניתיה המש פרוטות** הן האונאה פרוטה וההודאה פרוטה וקדושי אשה בפרוטה וכל בפרוטה **ישבת הדיינין בפרוטה וצא דין נאי מעמא לא קתני** * **ישבת הדיינין** תנא ליה גזל וכו' לא תני גזל וקתני אבידה? הנך אצטריכא ליה **גזל** * **הגזול מהכירו שוה פרוטה ונשבע עליו ויליכנו אחריו ואפילו למדי אבידה המוצא אבידה שוה פרוטה חייב להכריז וצ"ע** * **דול** * **איתא מעמא לא תני אבידה בפרוטה** תנא ליה גזל, ומי לא קתני גזל וקתני ישבת הדיינין? ישבת הדיינין אצטריכא ליה לאפוקי מדרב קטינא דא"ר קטינא ב"ד נוקקין אפילו לפרות משה פרוטה **אלו מעמא קתני** * **בדולין קמיירי בקדשי** לא קמיירי אלא תנא דידוקא מיירי בקדשים נתני מעשר בפרוטה כמאן דאמר * אין בחומש פרוטה וליתני חומש מעשר בפרוטה בקרנא קא מיירי * בחומש לא קא מיירי / גופא אמר רב קטינא * **ב"ד נוקקין אפילו לפרות משה פרוטה** * **ויקרא** רבא **זאת אשר חמא מן הקדש ישלם** (לרבות

קבא ב מיי פ"ז מהל' ערכין הל' יא: קבא גר מיי פ"ג מהל' טוען וטען הל' א סמג עין על טו"ש: ח"מ ט"ז מהל' א:

נדמיה - לתחילת הקדש - והל' אם כן קרא למה לי אי למעוטי סוף הקדש הא אין חומש שייך בו כיון שאין נפדה עוד וי"ל כגון שלקח אכנס כדי לשקטן בזבין ומנחם עליהם לפדותם ומקרי אפי"ה סוף הקדש כיון שמתחילה היה דעתו לשקטן אי נמי כגון שנפל הבנין ורובה לפדות האכנס אי נמי הכי פריך מילי למעוטי אמצע הקדש דלמא קרא לא אחא אלא למעוטי אין כולה לשמים:

העולה עולה ראשונה - הכתובה

ראשונה בקרבנות בפרשת פינחס והיינו תמיד של שחר וכן פי' רש"י פרק תמיד נשחט (פסחים דף נה: וסג) אי נמי ראשונה שהקריבו ישראל במדבר (למאן) דאמר * **דעולת תמיד** הואי אי נמי ראשונה לחינוך המזבח כדאמר שהתכלת (מנחות דף מט' וסג) אין מוחכין את המזבח אלא בתמיד השחר:

פרה זו תחת פרה של הקדש

הקדש פדוי - והל' והכתוב (ויקרא כו) והיה הוא ותמורתו יהיה קדש י"ל דהכל מיירי בקדשי בדק הבית ואפילו בתמימים דאמר בריש תמורה (ד' ה) האתפוס תמימים לבדק הבית אפי' ששכר בלא תעשה מה ששעה עשוי * והא דאמרי ההם כל הראוי לגבי המזבח אינו יולא מידי מזבח לעולם היינו דכשפודין אורו מוכרין אותו ללרבי עולות אי נמי מיירי אפילו בקדשי מזבח וכגון שקדש המום להקדש דהני עושה תמורה אבל אין לפרש דמיירי אפילו קדש הקדשו למומו וכגון דידו אקדש * דלא עביד תמורה אלא היכא דלכת ידו לחולין דפרה זו תחת פרה של הקדש ששחט דידו לחולין:

מלית זו בהמש סלעים הקדשו

פדוי - הא לא גרסינן יד הקדש על העלוונה דכיון שנתכוון לחלל הקדש אפילו שזה הרבה על דבר מוטען ממולל דקקאמר שמואל לקמן אבל ברישא סלא הזכיר שום שזה לא היה בדעתו לקנות ההקדש אלא לחללו שזה בשוה לך ישלים ואם חוזר יד הקדש על העלוונה ולכן לא עירב לשטח הככות יחד:

ותנא דין מאי טעמא לא תני

ישבת הדיינין - תימה לישני דאיה ליה דרב קטינא דנוקקין אפילו לפחות משה פרוטה דבכחן דאמר דלוי דהני ישבת הדיינין לא אילטרך אלא לאפוקי דרב קטינא וי"ל דמסקינן דבתחילת דין מודה רב קטינא דבעינן שוה פרוטה להכי פריך ותנא לידן ליתני וישבת הדיינין דמשמע תחילת ישיבה וכו' משני אלוי לאפוקי דרב קטינא (סבר דרב קטינא אית ליה דנוקקין אפילו להתחיל ולישב) כמחן

קלא מיי פ"ז מהל' סנהדרין הל' יא: סמג עין קו עו"ש: ח"מ ט"ז מהל' א: (מגילה ו') קלב ב מיי פ"ז מהל' גזילה ואבידה הל' א סמג עין על טו"ש: ח"מ ט"ז מהל' א:

ע"ל **מחא פחולו** **קל** **ב מיי פ"ז מהל' גזילה ואבידה הל' א סמג עין על טו"ש: ח"מ ט"ז מהל' א:**

קל **ב מיי פ"ז מהל' גזילה ואבידה הל' א סמג עין על טו"ש: ח"מ ט"ז מהל' א:**

גליון הש"ס **תורה פ"ה ו' וכו' וכל דלמיקו חסד דף לג ע"ב:**

ס"א סבר דמשמע ישבת הדיינין אפי' כגמר דין